

תָּא חַוִּי, יַעֲקֹב הָוּה לִיּוּה אַרְבַּע נָשִׁין, וְאוֹלִיד בְּנִין
 מִבְּלָהוּ, (דף קל"ז ע"ב) וְאַסְתְּלִיק (נ"א וְאַשְׁתְּלִים) בְּנָשׁוּי. כַּד
 בַּעַא יַעֲקֹב לְאַסְתְּלִקָּא, שְׂכִינְתָּא קַיִימִי עֲלוּי, בַּעַא
 לְבְרוּכִי לְאַלִּין, וְלֹא יְכִיל, מִקַּמִּי שְׂכִינְתָּא דְדַחִיל.
 אָמַר, הִיךְ אַעֲבִיד, דְּהָא תְרוּוּיָהוּ מִסְטָרָא דְדִינָא
 קַשְׂיָא קָא אַתְיִין. אִי אַתְקִיף בְּשְׂכִינְתָּא לָא יְכִילָנָא,
 דְּהָא אַרְבַּע נָשִׁין הָווּ לִי, וְאַשְׁתְּלִימָנָא בְּהוּן. אָלָא
 אַסְלֵק לֹון לְמֵאֲרִי דְבִיתָא, דְּהָא (בֵּיתָא) בֵּיתָא בְּרַעוּתִיהָ
 קַיִימָא, וּמַה דְּבַעֵי יַעֲבִיד.

כַּד יַעֲקֹב אָמַר, חוֹלְקִין דְּנָשִׁין וּבְנִין הָא נְסֻבִית
 בְּהָאִי עֲלֵמָא, וְאַשְׁתְּלִמָנָא, הִיךְ אַתְקִיף
 בְּמִטְרוּנִיתָא יִתִיר, אָלָא אַסְלֵק מִלִּין לְמֵאֲרִי
 מִטְרוּנִיתָא, וְהוּא יַעֲבִיד מַה דְּבַעֵי, וְלֹא יִדְחַל.

תָּא חַוִּי, מַה כְּתִיב, (דברים לג) וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ

לשון הקודש

הבית, שהרי וכו' הבית עומד ברשותו,
 ומה שירצה - יעשה.

כך יעקב אמר, חלקים של נשים וּבְנִים
 הרי לקחתי בעולם הזה וּנְשָׁלַמְתִּי, ואיך
 אתחזק בַּגְּבִירָה יוֹתֵר? אלא אעלה
 הדברים לבעל הגְּבִירָה, והוא יעשה מה
 שירצה, ולא יפחד.

בא ראה מה פתוב, (דברים לג) וְזֹאת
 הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים,

בא ראה, ליעקב היו ארבע נשים,
 והוליד בנים מכלן, והתעלה ונתקן
 בנשותיו. בשרצה יעקב להסתלק,
 עמדה עליו שכינה. רצה לברך את
 אלה ולא יכול, מלפני השכינה שפחד.
 אמר, איך אעשה, שהרי שניהם באו
 מצד הדין הקשה? אם אתחזק בשכינה
 - לא יכלתי, שהרי היו לי ארבע נשים
 ונתקנתי בהן, אלא אעלה אותן לבעל

מִשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, מָאֲרִיָּה דְּבֵיתָא, מָאֲרִיָּה
 דְּמִטְרוֹנֵיתָא. כְּמָה דְּכְתִיב, (במדבר ל) אִישָׁה יְקִימְנוּ
 וְאִישָׁה יִפְרְנוּ. דְּהָא (במדבר ז) כֹּל מִשֶׁה כְּתִיב. וְעַל דָּא,
 מִשֶׁה כְּרִיד מָאן דְּבַעַא וְלֹא דְחִיל, כְּדֹא וְקִימְנָא. וּבְגִין
 כְּדָא אָמַר יַעֲקֹב, הָא חֲמִינָן דְּבַנֵּי אֱלִין בְּסִטְרָא דְּדִינָא
 קְשִׁיָּא, (ליתיה) יִיתֵי מָאֲרִיָּה דְּבֵיתָא וְיִכְרֵךְ לֹון.

מִשֶׁה וְדָאֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים הָיָה, וְרַעוּתִיהָ עָבִיד
 בְּבֵיתִיהָ, כְּמָה דְּאֵת אָמַר אִישָׁה יְקִימְנוּ. הָדָא
 הוּא דְּכְתִיב, (במדבר י) וַיֹּאמֶר מִשֶׁה קוּמָה ה'. וְאִישָׁה
 יִפְרְנוּ. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (במדבר י) וּבְנַחַח יֹאמֶר שׁוּבָה
 ה'. וְדָאֵי רַעוּתִיהָ עָבִיד מָאֲרִיָּה דְּבֵיתָא וְלִית דְּיִמְחֵי
 בִּידֵיהָ. כְּבַר נָשׁ דְּגִזֵּר עַל אֲנַתִּיתָהּ, וְעַבְדָּא רַעוּתִיהָ.
 וְעַל דָּא יַעֲקֹב אָפַּי עַל גַּב דְּחֹהָ אַחִיד בְּאִילָנָא דְּחֵי,
 לָא הָוָה מָאֲרִי דְּבֵיתָא, אֵלָא לְתַתָּא, מִשֶׁה הוּא
 לְעִילָא, בְּגִין כְּדָא סְלִיק לֹון לְמֵאֲרִיָּה דְּבֵיתָא:

לשון הקודש

עוֹשֶׂה בְּבֵיתוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אִישָׁה
 יְקִימְנוּ, זֶהוּ שְׁכָנוֹב (שם י) וַיֹּאמֶר מִשֶׁה
 קוּמָה ה'. וְאִישָׁה יִפְרְנוּ, זֶהוּ שְׁכָנוֹב
 וּבְנַחַח יֹאמֶר שׁוּבָה ה'. וְדָאֵי שְׁפַעַל
 הַבַּיִת עוֹשֶׂה אֶת רְצוֹנוֹ וְאִין מוֹחָה בְּיָדוֹ,
 כְּמוֹ לְאָדָם שְׁגוֹר עַל אֶשְׁתּוֹ, וְהִיא
 עוֹשֶׂה רְצוֹנוֹ. וְעַל כֵּן יַעֲקֹב, אָפַי עַל גַּב
 שְׁהִיָּה אַחִיו בְּעֵץ הַחַיִּים, לָא הָיָה בְּעַל

בְּעַל הַבַּיִת, בְּעַל הַגְּבִירָה, כְּכַתוּב (במדבר
 י) אִישָׁה יְקִימְנוּ וְאִישָׁה יִפְרְנוּ, שְׁהִרֵי (שם
 י) כֹּל מִשֶׁה כְּתוּב. וְעַל כֵּן מִשֶׁה מְכַרְךָ
 אֶת מִי שְׁרוּצָה בְּלֵי פַחַד, כְּמוֹ שְׁבִאֲרָנוּ.
 וְלָכֵן אָמַר יַעֲקֹב, הִרֵי רֵאִיתִי שְׁבַנֵּי אֱלֹהִים
 הֵם בְּצַד הַדִּין הַקָּשָׁה, וְיִבְאוּ יָבֵא בְּעַל
 הַבַּיִת וְיִכְרֵךְ אוֹתָם.
 מִשֶׁה וְדָאֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים הָיָה, וְרַעוּנוֹ

בְּסוּדָם אֵל תִּבְא נַפְשֵׁי וְגו', רַבִּי אֲבָא פָּתַח וְאָמַר,
 (תהלים כה) **סוּד יִי לִירָאִיו וְגו'. סוּד יִי לִירָאִיו,**
 רָזָא עֲלָאָה דְאֹרִייתָא, לָא יְהִיב קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ תּוּא
 אֲלָא לְאִינוּן דְּחִלִּי חֲטָאָה. וּמֵאן דְּאִינוּן דְּחִלִּי חֲטָאָה,
 אֲתַגְלִי לֹזן רָזָא עֲלָאָה דְאֹרִייתָא. וּמֵאן אִיהוּ רָזָא
 עֲלָאָה דְאֹרִייתָא, הָוִי אִימָא דָּא אֶת קִימָא קְדִישָׁא,
 דְּאֶקְרִי סוּד יִי בְּרִית קְדָשׁ.

שְׂמַעוֹן וְלוֹי, אֶטְרַחוּ גְרַמְיֵיהוּ עַל הָאִי סוּד, בְּאַנְשֵׁי
שְׂכָם, דִּיגְזָרוּן גְרַמְיֵיהוּ וַיִּקְבְּלוּ עֲלֵיהוֹן הָאִי
סוּד. וּקְרָא אֶסְחִיד, בְּמַרְמָה. תוּ בְּעוֹבְדָא דְזִמְרֵי בִן
סְלוּא, דְּפַסֵּל הָאִי סוּד. וַיַּעֲקֹב אָמַר בְּסוּדָם אֵל תִּבְא
נַפְשֵׁי. מָאִי נַפְשֵׁי. דָּא נַפְשָׁא דְעֶאֱלֹת וְאֲתַאֲחַדַת
בְּבְרִית עֲלָאָה לְעִילָא, וְאֶקְרִי נַפְשׁ צְרוּרָא דְחַיִּי.

לשון הקודש

ה' ברית קדש.

שְׂמַעוֹן וְלוֹי הִטְרִיחוּ עִצְמָם עַל סוּד זֶה
בְּאַנְשֵׁי שְׂכָם שִׁימּוּלוּ עִצְמָם וַיִּקְבְּלוּ
 עֲלֵיהֶם סוּד זֶה, וְהַפְּסוּק מְעִיד
 שֶׁבְּמַרְמָה. וְעוֹד, בְּמַעֲשֵׂה זִמְרֵי בֶן סְלוּא
 שֶׁפַּסֵּל אֶת הַסּוּד הַזֶּה. וַיַּעֲקֹב אָמַר,
 בְּסוּדָם אֵל תִּבְא נַפְשֵׁי. מִי זֶה נַפְשֵׁי? זֶה
 נַפְשׁ שְׁנֹכְנֶסֶת וְנֶאֱחָזֶת בְּבְרִית הָעֲלִיזוּנָה
 לְמַעְלָה, וְנִקְרָאת נַפְשׁ צְרוּרָה הַחַיִּים.

הבית אלא למטה. משה הוא למעלה,
 ולכן העלה אותם לבעל הבית.

בְּסוּדָם אֵל תִּבְא נַפְשֵׁי וְגו'. רַבִּי אֲבָא
פָּתַח וְאָמַר, (תהלים כה) סוּד ה' לִירָאִיו וְגו'.
 סוּד ה' לִירָאִיו – הַסּוּד הָעֲלִיזוֹן שֶׁל
 הַתּוֹרָה לֹא נִתֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲלָא
 לְאוֹתָם וְרָאִי חֲטָא, וּמִי שָׁהֶם וְרָאִי
 חֲטָא, מִתְּגַלָּה לָהֶם סוּד עֲלִיזוֹן שֶׁל תּוֹרָה.
 וּמִיָּהוּ סוּד הָעֲלִיזוֹן שֶׁל הַתּוֹרָה? הָוִי
 אוֹמֵר זֶה אֶת בְּרִית קְדָשׁ, שְׁנִקְרָאת סוּד

בַּקְהָלָם אֵל תַּחַד כְּבוֹדֵי. הָא אוֹקְמוּנָה, כְּמַה דְּאֵתְּ אָמַר, (במדבר טז) וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קִרְחַת. אֵל תַּחַד כְּבוֹדֵי, דָּא כְבוֹד יִשְׂרָאֵל סִתָּם. וְעַל דָּא לָא בְרִיךְ לֹון אַבוּהוֹן, כְּגִין דְּסָלִיק לֹון לְמִשְׁעָה. רַבִּי חֲזִיא אָמַר, מִתְּנֵי קָרְאִי (חסר) (ובגניני כף) (ס"א משמט) דְּלָא אֶתְאַחִיד דָּא בְּדָא, וְאַצְטְרִיךְ הָכִי. וְעַל דָּא אֵית בֵּיה כְּלָא, וְלִית לָךְ דְּרָא בְּעֵלְמָא, דְּלָא נַחְתָּא דִּינָא דְלַהוֹן לְקַטְרָנָא בְּעֵלְמָא וְאַסְגִּיאַו מְהַדְרִי עַל פְּתַחֲיֵהוּ דְבְנֵי נִשְׂאָה, הֵא לָךְ כְּלָא. (ס"א הָא לְקַבֵּל הָא):

יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךְ אַחִיךְ יִדְךָ בְּעֵרְףְ אִיבִיךְ וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פִתַּח, (תהלים קד) עָשָׂה יְרַח לְמוֹעֲדִים וְגו'. עָשָׂה יְרַח כְּגִין לְקַדְשָׁא בֵּיה רִישׁ יְרַחִין, וְרִישׁ שְׁתִּין. וְלַעֲלָמִין סִיחָרָא לָא נַהִיר אֶלָּא מִשְׁמִשָּׂא, וְכַד שְׁמִשָּׂא שְׁלִיט, סִיחָרָא לָא שְׁלִטָא. כַּד אֶתְכַנֵּישׁ

לשון הקודש

בְּעוֹלָם, וּמִתְרַבֵּים הַמְחַזְרִים עַל הַפְּתָחִים שֶׁל כְּנֵי אָדָם. הֵגֵה לָךְ הַכֵּל נֹהַ כְּגִינָה זֶה.

יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךְ אַחִיךְ יִדְךָ בְּעֵרְףְ אִיבִיךְ וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פִתַּח, (תהלים קד) עָשָׂה יְרַח לְמוֹעֲדִים וְגו'. עָשָׂה יְרַח, כְּדִי לְקַדֵּשׁ בּוֹ רִאשֵׁי חֲדָשִׁים וְרִאשֵׁי שָׁנִים. וְלַעֲלָמִים הַלְבֵּנָה מְאִירָה רַק מִן הַשְּׁמֶשׁ, וְכַשְּׁשׁוֹלְטַת הַשְּׁמֶשׁ - לָא

בַּקְהָלָם אֵל תַּחַד כְּבוֹדֵי, הָרִי פְרִשׁוּתָהּ, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (במדבר טז) וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קִרְחַת. אֵל תַּחַד כְּבוֹדֵי - זֶה כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל סִתָּם. וְלָכֵן לָא בְרַךְ אוֹתָם אַבִּיֵהֶם, מִשּׁוּם שְׁהֵעֵלָה אוֹתָם לְמִשְׁעָה. רַבִּי חֲזִיא אָמַר, מְהַפְּסוּקִים הִלְלוּ וּמִשּׁוּם כְּדָן (משמט) שְׁלָא נֶאֱחָזוּ זֶה בְּזֶה, וְהַצְטְרַךְ כְּדָן. וְלָכֵן יֵשׁ בּוֹ הַכֵּל, וְאִין לָךְ דוֹר בְּעוֹלָם שְׁלָא יוֹרֵד דִּין שְׁלָהֶם לְקַטְרָנָה

שִׁמְשָׁא, בְּדִין סִיְהָרָא שְׁלֵטָא, וְלִית חוּשְׁבֵן לְסִיְהָרָא
אָלָא כַּד אַתְּכַנֵּישׁ שִׁמְשָׁא.

וְתַרְוֵייהוּ עֵבֶד קַדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְאַנְהָרָא. הָדָא
הוּא דְכְּתִיב, (בראשית א) וַיִּתֵּן אֶתֶם אֱלֹהִים
בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וְגו'. וְהָיוּ לְאוֹתוֹת,
אֵלִין שִׁבְתוֹת, דְּכְּתִיב, (שמות לא) כִּי אוֹת הִיא. וְלְמוֹעֲדִים,
אֵינּוֹן יוֹמִין טָבִין. וְלִיָּמִים, אֵלִין רִישֵׁי יַרְחִין. וְלְשָׁנִים,
אֵלִין רִישֵׁי שָׁנִין. דְּלְהוֹזִין אוֹמוֹת הָעוֹלָם עִבְדִּין הַשְּׁבִין
לְשִׁמְשָׁא, וַיִּשְׂרָאֵל לְסִיְהָרָא.

וְאַזְלָא הָא, כִּי הָא דְאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּתִיב, (ישעיה
ט) הֲרַבִּיתָ הַגּוֹי לֹא הִגְדַּלְתָּ הַשְּׂמֹחָה. הֲרַבִּיתָ
הַגּוֹי, אֵלִין יִשְׂרָאֵל, דְּכְּתִיב בְּהוּ (דברים ד) כִּי מִי גּוֹי גְדוֹל.
וְכְּתִיב, (דברי הימים א יז) גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ. לֹא, בְּגִינֵיהָ. הִגְדַּלְתָּ
הַשְּׂמֹחָה (מִמֶּשׁ), הָא סִיְהָרָא, דְאֶתְרַבִּיאַת בְּנִהוּרָא

לשון הקודש

ראשי תדשים. ולשנים - אלו ראשי
שנים. שיהיו אמות העולם עושים
השבון לשמש, וישראל ללבנה.

וזת הולך כמו שאמר רבי אלעזר,
כתוב (ישעיה ט) הרבית הגוי לז הגדלת
השמחה. הרבית הגוי - אלו ישראל,
שכתוב בהם (דברים ד) כִּי מִי גּוֹי גְדוֹל,
וכתוב גוי אחד בארץ. לז - בשבילו.
הגדלת השמחה ומפשו - זו הלבנה

שולטת הלבנה, וכשמתכנסת השמש,
אז שולטת הלבנה, ואין השבון ללבנה
אלא רק כשמתכנסת השמש.

ושניהם עשה הקדוש ברוך הוא
להאיר, זהו שכתוב (בראשית א) וַיִּתֵּן אֶתֶם
אֱלֹהִים בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל
הָאָרֶץ וְגו'. והיו לאתת - אלו שבתות,
שכתוב (שמות לא) כִּי אוֹת הִיא. וְלְמוֹעֲדִים
- אלו ימים טובים. ולימים - אלו

בְּנֵי־יִהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל. אומות העולם לשמשא, וישראל
 לסיחרא, הי מניחו עדיף. ודאי סיחרא (דף 127 ע"א)
 לעילא, ושמשא דאומות העולם, תחות האי סיחרא
 הוא, וזהו שמשא מהאי (ס"א סמרא) סיחרא נהיר.

חמי מה בין ישראל, להו. ישראל אחידו בסיחרא,
 ואשתלשלו בשמשא עלאה, ואתאחדו באתר
 (ביה) (ס"א דנהיר לשמשא) דנהירא משמשא עלאה, ומתדבקן
 ביה, דכתיב, (דברים ד) ואתם הדבקים בני אלהיכם חיים
 כלכם היום.

יהודה אתה וגו'. רפי שמעון אמר, מלכו ליהודה
 אתקיים, והיינו דאמרינו, מאי דכתיב, (בראשית
 כט) הפעם אודה את ה', בגין דאיתו רביעאה, אודה
 את ה', בגין דאיתו רגלא רביעאה לברסיא. יה"ו, דא
 רשימא רשמא עלאה, ובמה אשתלים, בה"א (ס"א)

לשון הקודש

לשמשא] שמאירה מהשמש העליון
 ונדבקים בו, שבתוב (דברים ד) ואתם
 הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום.
 יהודה אתה וגו'. רפי שמעון אמר,
 מלכות התקומה ליהודה, והיינו מה
 שאמרנו, מהו שבתוב (בראשית כט) הפעם
 אודה את ה', משום שהוא רביעי אודה
 את ה', משום שהוא רגל רביעי לפסא.
 יה"ו זה רשם של השם העליון, ובמה

שמתנדלת באור בשביל ישראל.
 אמות העולם לשמש, וישראל ללבנה,
 אינה מהם עדיף? ודאי הלבנה למעלה,
 והשמש של אמות העולם תחת הלבנה
 הוא, ואותו השמש מזו והצד הלבנה
 מאיר.

ראה מה בינם לבין ישראל. ישראל
 אחוזים בלבנה, והשתלשלו בשמש
 העליונה, ונאחזו במקום (בן) ושפאיר

בְּדַלִּיּוֹת), וְהֵינּוּ ה"א בְּתִרְאָה דְשָׂמָא קְדִישָׁא. שְׂמָא
 קְדִישָׁא שְׁלִים בְּאַתּוּוּי, וְקָשֶׁר דְאַחִיד לִוּן, עַל דָּא
 יוֹדוּךְ אַחִיד, דְּמַלְכוּ לָךְ אֶתְחַזֵּיָא לְאַתְקִימָא וְדָאֵי.
 (הושע יב) וַיְהוּדָה עַד רָד עִם אֵל וְעִם קְדוּשִׁים נֶאֱמָן,
 מִאֵן קְדוּשִׁים, אֵלֵין קְדוּשִׁים עֲלִיזִינִין, דְּכִלְהוּ אִוְדָן
 לְגַבִּיּוּת, וְשׁוּיָה נֶאֱמָן, בְּגִין כִּךְ הוּא קְדַמָּא בְּכוּלָא,
 הוּא מַלְכָא עַל כֻּלָּא.

רַבִּי שְׂמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר, (תהלים מה) כָּל כְּבוֹדָה בֵּית מֶלֶךְ
 פְּנִימָה. כָּל כְּבוֹדָה, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כְּבוֹדָה,
 בְּגִין דְּאִיהוּ כְבוֹד, דָּא עַל דָּא, דָּא דְכָר, וְדָא נוֹקְבָא
 (ס"א דָּא נוֹקְבָא), וְאַתְקַרֵּי כְבוֹדָה. בֵּית מֶלֶךְ, הֵינּוּ בֵּית שֶׁבַע,
 בֵּית קוּל דְּאִיהוּ קוּל גְּדוּל, וְהָאֵי מֶלֶךְ עֲלָאָה הוּא.
 פְּנִימָה, בְּגִין דְּאִית מֶלֶךְ דְּלָאו אִיהוּ לְגוּ פְּנוּתִיָה, וְהָאֵי
 כְּבוֹדָה בֵּית מֶלֶךְ.

לשון הקודש

רַבִּי שְׂמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר, (תהלים מה) כָּל
 כְּבוֹדָה בֵּית מֶלֶךְ פְּנִימָה. כָּל כְּבוֹדָה – זו
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. כְּבוֹדָה – מְשוּם שֶׁהוּא
 כְבוֹד, זֶה עַל זֶה. זֶה זָכָר וְזוּ נִקְבָּה וְזוּ
 נִקְבָּה, וְנִקְרְאָת כְּבוֹדָה. בֵּית מֶלֶךְ – הֵינּוּ
 בֵּית שֶׁבַע, בֵּית קוּל שֶׁהוּא קוּל גְּדוּל, וְהָאֵי
 מֶלֶךְ הַעֲלִיזִין. פְּנִימָה – מְשוּם שֶׁיֵּשׁ מֶלֶךְ
 שְׂאִינּוּ לְפָנִים כְּמוֹתוֹ, וְזוּ כְּבוֹדָה בֵּית
 מֶלֶךְ.

נְשָׁלָם? בְּה"א וּבְדַלִּיּוֹת, וְהֵינּוּ ה"א
 אַחֲרוּנָה שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ, הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ
 נְשָׁלָם בְּאוֹתֵינּוּ, וְקָשֶׁר שְׂאוּחֵזוּ אוֹתָן,
 עַל כִּךְ יוֹדוּךְ אַחִיד, שֶׁהַמַּלְכוּת לָךְ
 רְאוּיָה לְהִתְקַיֵּם וְדָאֵי. (הושע יב) וַיְהוּדָה עַד
 רָד עִם אֵל וְעִם קְדוּשִׁים נֶאֱמָן. מִי
 הַקְּדוּשִׁים? אֵלּוּ קְדוּשִׁים עֲלִיזִינִים, שְׂכַלְם
 מוֹדִים לוֹ וְשָׂמוּ אוֹתוֹ נֶאֱמָן, לְכֵן הוּא
 רְאשׁוֹן בְּכָל, הוּא מֶלֶךְ עַל כֻּלָּם.